உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ௨.] 1913-ஞு மார்ச்சுமீ [பகுதி ௩.

பஞ்சபிரம்மோபநிஷத்.

ஓம் பின்னர், அனாதிதொட்டு நிலையாக நிற்பது எது வெனப்பகவானை நோக்கிப் பிப்பலாதமுனிவர் கேட்டனர்.

2. சத்யோஜாதம், பகவானே அஃதென்ன? அகோரம், பகவானே அஃதென்ன? வாமதேவம், பகவானே அவையென்ன தத்புருஷம், பகவானே இவையென்ன? எல்லாவித்தைகட்கும் தேசிகனாகிய ஈசானம்.

3. அவர்பூதபவுஷியங்கட்கும் ஈசானனாயிருக்கிறார்.

4. எல்லா இரகசியங்கட்கும், எல்லாதேவர்கட்கும் அவைகளின் எவ்வகையான நிறங்கட்கும், பாகுபாடுகட்கும், முயற்சிகட்கும் பிரபுவாகிய மகேச்சுரரே கதி.

5. மகாதேவருக்கும், மகாருத்திரருக்கும் நமஸ்காரம்.

6. ஓ சகலனே! உலகில் எவ்வகையான இரகசியங்கட்கும் இரகசியமானவற்றை என்னிடம் கேள்.

7. சத்யோஜாதம், இது விரும்புகின்ற எல்லாவற்றையும் அது கொடுக்கிறது. அது பூமி, பூஷா (சூரியன்), இலட்சுமி, பிரமா, திரிவிருத்ஸ்வர (சப்தம்), இருக்குவேதம், காருகபத்யம், ஏழு சுரமுள்ள மந்திரங்கள், பீதநிறம், கிரியாசக்தி இவைகளைக்குறிக்கிறது.

8. அகோரம், அது எல்லாப்பாவங்களின் திரள்களையும் அழிக்கிறது, அது துன்பங்களையெல்லாம் சாந்தப்படுத்துகிறது, எல்லாசெல்வங்களையுங் கொடுக்கிறது, அது ஜலம், சந்தி

ரன், கௌரி, எஜுர்வேதம், மேகநிறம், சாந்தரேஸ்வரம், தட்சஞுக்னி, ஐம்பது அசைகளுடன் கூடிய மந்திரங்கள், இரட்சிப்பு, இச்சாசத்தி இவைகளைக்குறிக்கிறது.

9. வாமதேவம், அது பெருஞானத்தைக் கொடுக்கிறது. அக்னி, வித்யாகலை, சாமவேதம், எட்டுக்கானங்களையுடைய சுரம், தீரஸ்வரம், ஆகவனீயம், அறிவு, விஞ்ஞானம், முயற்சி இருள் கலந்த வெண்மைநிறம் இவைகளைக்குறிக்கிறது. அவர் ஜோதி கோடி சூரியர்களுக்குச் சமமாகவிருக்கிறது, முழுசைதன்னியராய் மூவகைநிலைமைக்கும் தலைவராக விருக்கிறார், மனிதர்கட்கு எல்லாசெய்கைகளின் பலன்களைத் தக்கவாறு கொடுக்கிறார். மூவகை சைதன்னியங்களாய் விளங்குகிறார், அவர்கட்கு எல்லாபாக்கியத்தையு மளிக்கிறார். அவர் மந்திரம் எட்டசைகளுடன் கூடியது. (இதயமாகிய) எட்டிதழ் தாமரைமத்தியில் விளங்குகிறார்.

10. தத்புருஷம், அவர் காற்றினையும், பஞ்சாக்கினியையுமுடையவரா யிருக்கிறார். மந்திரங்களின் சத்திகளை நடத்துகிறார், அவர் ஐம்பது அட்சரங்களையும் அவற்றின் சுரங்களையும், அதர்வவேதத்தையும் உடையவராயிருக்கிறார், கோடிஞானங்கட்குத் தலைவராகவிருக்கிறார், அவர்மேனி எல்லாவுலகுமாம், அவரது நிறம் விரும்புகிற கோரிக்கைகளை முடிக்கிறசிகப்பு, எல்லாவகையான நோய்கட்கும் சர்வரோக அவுஷதமாக விருக்கிறார், சிருஷ்டிதிதிசம்மாரமுதலியவைகட்குக் காரணமாகவிருக்கிறார், சர்வசத்திமானுகவிருக்கிறார், மூவகைசைதன்ய நிலைகட்கு மேற்பட்டிருக்கிறார், அவர்நாலாவது (சதுர்த்தம்), சத்தாய், சைதன்னியராய், கருணையாகவே யிருக்கிறார், பிரமன் விஷ்ணு முதலியவர்களால் வணங்கப்படுகிறார், எல்லாருக்கும் பரமபிதா.

11. ஈசானம் பரமாதிகாரியெனவும், எல்லா அறிவினுக்கும் சாட்சியெனவும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது, அவர் ஆகாயம், அவதரிப்பவரல்லர், ஓங்காரசுரத்தால் துதிக்கப்படுபவர், சாந்தாதீதர், அகாரத்திலேயும், இதரசுரங்களிலேயு மாதிக்கமுடைய தேவமூர்த்தி, அவர்மேனி ஆகாயமே, பஞ்சகிருத்தியங்கட்குங் காரணர், பஞ்சபிரமங்களின் பெரிய உருவத்திலு

ள்ள ஐந்துகாரியங்கட்குக் காரணராகவிருந்து அவற்றின் மேற்பட்டுமிருக்கிறார், அவரிடத்துள்ள மாயையால் எல்லா அவதாரங்களையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு அவர்மாத்திர மிருக்கிறார், பஞ்சபிரமங்களில் ஊடுருவிப்பாய்ந்த அவர்சொந்த ஜோதியால் எப்போதும் பிரகாசிக்கிறார். ஒரு ஆதாரமின்றி முக்காலத்திலும் அவரே விளங்குகின்றார்.

12. மகாதேவராயும், உலககுருவாயும், காரணங்கட்கெல்லாம் காரணமாகவுள்ள சம்புவின் மாயையால் கலக்குண்டு எல்லாத்தேவர்களும் அவருண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுவதில்லை.

13. அவர் ஆகிருதி ஒருவர் முன்னில்லாது, உயர்வுக்கெல்லாமுயர்வானவர், உலகத்திற்கும், புருஷனுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கிறார், அவரிடத்தில் உலகமுண்டாகிறது, அவரிடத்தில் உலகம் ஒடுங்குகிறது, பிரமம், சாந்தர், அவர் பரமோட்சவீட்டினர், அந்தப் பிரம்மம் நானே.

14. சத்தியோஜாதமும், மற்றெவையும் மகாபஞ்சபிரம்மமென அறியவேண்டியது, இது ஒரு பிரமத்தின் பகுதிகள். ஒன்றேயைந்தெனத்தெரிந்து கொண்டவர் ஈசானத்தையடைகிறார், பஞ்சபிரமங்களினுருவமாக விருக்கிற எல்லாவற்றிலும் நானே இருக்கிறேனெனவறிகிற வறிஞன் பிரமத்தையடைந்து நித்தியனாயிருக்கிறான், அவன் மலத்தினின்றும் விடுபடுகிறான், இதற்குச் சந்தேகமில்லை.

15. சம்பு பஞ்சாட்சர சொரூபியாக விருக்கிறார், அவர் பரபிரம்மம், நகரமுதல்யகரமீறாயுள்ளது பஞ்சாட்சரமெனத் தெரிந்துகொண்டு ஜெபிக்கவேண்டியது.

16. பஞ்சபிரமங்களின் இயற்கை பஞ்சாட்சரமென ஒருவன் உலகத்தையனுபவிக்க வேண்டியது.

17. பக்தியுடன் பஞ்சபிரமத்தைத்தியானிக்கிறவன் பஞ்சபிரம்ம நிலையையடைந்து பஞ்சபிரம்மமாக விளங்குகிறான்.

18. இந்தப் பிரகாரம் மகாதேவர் மகாஞகியகாலவனைப்பார்த்துக்கூறி அவனையாசீர்வதித்து மறைந்தனர்.

19. ஓ சகலா! முன்னம் கேட்கப்படாதனவும், நினைக்கப்படாதனவும் தெரிந்தன, ஓ கவுதமா! பூமியின் ஒரு பாகத்தை

மாத்திரம் அறிவதினாலேயே அது காரியம், அதுகாரணத்திற்கு அன்னியமல்ல, ஒருலோகத்தாலாகிய ஆபரணத்தைப் பார்த்ததினாலேயே மற்றைய லோகங்களாக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் காரியமெனத்தெரிகிறது, ஒரு இரும்பினாற் செய்யப்பட்ட மற்றையகருவிகள் காரியமெனத்தெரிகிறது, ஆகலின் காரணத்திலிருந்து அதன் சுபாவம் வேறாயிருத்தலினாலேயாம். அவ்வாறே காரணம் காரியத்தினின்றும் வேறல்ல, காரியமானது அதன் காரணரூபத்தில் எப்போதும் நிலைபேறுடையதாகிறது, காரணகாரியம் வேறென்பது உண்மையாகவேதவறு, காரணமொன்றே, அதினின்றுமவன் வேறானவனுமல்ல, காரணகாரியங்கட்கு உட்பட்டவனுமல்ல, வேற்றுமையுடைய காரணத்தைக்கண்டு பிடிப்பது கூடாமையாலே வேறென்பதுதவறு, ஆகையினால் காரணமொன்றே அது நித்தியம் இரண்டாவதில்லை, இரண்டாவதல்லாத காரணமேசைதன்னியம்.

20. ஓ முனிவனே! தாமரைபோன்ற ஒருசிறு வீடு (தேகமாகிய) பிரமபட்டினத்திற் காணப்படுகிறது, அதன்மத்தியில் தகராகாஸமிருக்கிறது, அது சத்து சித்து ஆனந்தம், அவர் முத்திவிரும்புவார் யாவராலும் தேடப்பட்டவர், யாதொருவித்தியாசமின்றி அவர் இருதயகுகையில் வசித்தலினால் சிவன் சம்சாரத்தினின்றும் விடுவிக்கிற இருதயனெனப்படுவன். இங்ஙனம் உபநிஷத்முடிந்தது.

மணவழகு.

இலிங்கம். (Symbolism.)

"மனிதன் இலிங்கத்தின் மூலமாகத்தான், தெரியாமலோ வாழ்கின்றான் உழைக்கின்றான் ஜீவிக்கின்றான். (ஒரு ஜாதியாரின்) எந்தக் காலம் உயர்ந்த தென்றால், எந்தக்காலம் இலிங்கப் பொருளை உயர்ந்ததாக எண்ணிமதிக்கின்றார்களோ, அந்தக்காலமே." கார்லீல் மகான்.

"இன்றுள்ள இலிங்கம் நேற்றுள்ள உறுதியான கொள்கையைப் போற்றுகின்றது. ஏறக்குறைய பூர்வீகமாயுள்ள காலத்தில், ஏதோ ஒரு ஒழுக்கத்துக்குக் காரணமாயிருந்ததோ அது இதுவரையும் ஊக்கியுள்ளது." இட்னி ஹார்ட் நண்ட்.

சித்தாந்தபரிபாஷை
என்னும்
தருக்கசோபானம்.

நிருவிகற்பம்-Indefinite.

எழுவாய்க்காட்சி.*

பெயர் முதலியவற்றாற் பகுத்தறிதலின்றி இஃதொன்று தோன்றா நின்றதெனப் பொருளுண்மை மாத்திரையே யறியும் ஞானசத்தி.

சவிகற்பம்-Definite.†

வேற்றுமைக்காட்சி.

பெயர், சாதி, குணம், தொழில், நிறமுதலிய வைந்தும் பொருடோறு முண்மையின் அவ்வைந்தும் அப்பொருட்கணுள்ளவாறினிது விளங்கவுணரும் ஞானசத்தி.

இப்பிரத்தியட்சம் இந்திரியக்காட்சி, மானதக்காட்சி, வேதனைக்காட்சி, யோகக்காட்சி, சித்காட்சியென வைந்து,

இந்திரியக்காட்சி-Sense perception.

வாயிற்காட்சி.

ஆன்மாவினின்றும் விடயங்களைநோக்கியோடு மறிவாகிய சிற்சத்தி கண்முதலிய பொறிகளையும், அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்து உடனிற்குந் தேயுமுதலிய பூதங்களையும், அப்பூதங்கட்கு முதற்காரணமாய் அவற்றை நீங்குதலின்றி யுடனுய் உருவ முதலிய தன்மாத்திரைகளை யதிட்டித்துக்கொண்டு ஐயந்திரிபின்றியுருவமுதலிய வைம்புலன்களை யறியு மறிவேயாம்.

இவ்விந்திரிய விடயசம்பந்தம் விஷய பேதத்தினுல் சையோகம், சையுத்தசமவாயம், சையுத்தசமவேதசமவாயம், சம

---

* காட்சி-தொழிற்பெயர், காண் (பகுதி) சி (விகுதி) ணகரம் டகரமாதல் வலித்தல். இஃதறியாதார் காட்சியைக் காக்ஷியென வடவெழுத்தானெழுதுப † ஆங்கிலேயர்கூறும் Perception, Conception Judgment மூன்று மிதனுளடங்கும்.

வாயம், சமவேதசமவாயம், விசேடண விசேடியபாவம் என வாறாம்.*

சையோகம்-Conjunction.

கடதரிசனத்தில் கண்ணிற்குங்குடத்திற்கு முண்டான சம்பந்தம்.†

சையுத்தசமவாயம்.

Intimate union with that which is in conjunction.

கண்ணிற்குங்குடவுருவத்தன்மைக்குமுண்டானசம்பந்தம்.

சையுத்த சமவேத சமவாயம்.

Intimate union with what is intimately united with that which is in conjunction.

கண்ணிற்குங் குடவுருவத்தன்மைக்கு முண்டான சம்பந்தம்.

சமவாயம்-Intimate union.

செவிக்குஞ் சத்தத்திற்கு முண்டான சம்பந்தம்.

சமவேதசமவாயம்:

Intimate union with that which is intimately united.

செவிக்குஞ் சத்தத்தன்மைக்கு முண்டான சம்பந்தம்.

விசேடண விசேடிய பாவம்.

The union which arises from the relation between the thing qualified & the thing that qualifies.

கண்ணுடனே கூடின பூமியிற் கடத்தின்பாவத்தையறிகிற சம்பந்தம்.

மானதக்காட்சி-Mental perception.

உள்ளக்காட்சி:

ஞானேந்திரியமானது சத்தாதி விடயங்களைப் பொருந்தி ஐயந்திரிபறச் சவிகற்பமாயறிந்த வனுபவத்தை மனதிலனுசந்தானஞ் செய்தல்.

மணவழகு.

---

* இவ்வாறும் சித்தாந்தத்திற்கு உடன்பாடன்றாயினும், பிறர்மதம்பற்றிப் பொதுவகையாற் கூறியதேயாம்.

† சம்பந்தமெனினும் சையோகமெனினுமொக்கும். சம் என்னுஞ் சொல் சையெனத் திரிந்தது.

ஸ்ரீ பர்வதம்.

(முன் தொடர்பு தொகுதி 2, பகுதி 3, பக்கம் 52 :)

இனி இத்தலயாத்திரையைப் பற்றி கூறுதும். எம். எஸ். எம். ஆர் ரெயிலில் சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு நந்தியால் அடைந்து அங்கிருந்து 28 மைலிலுள்ள ஆத்மகூர் என்னும் ஊருக்கு வண்டியிற் செல்லவேண்டும். சாலை வெகுதூரம் கேவலமாயிருக்கும். வண்டிக்காரர்கள் பெரியசாலையை இதற்காக பத்து மைல்தூரம் விட்டு விடடு நாட்டுவழிகளில் ஓட்டுவார்கள். ஆத்மகூர் ஒரு சிறியஊர். டிப்டிதாசில்தார், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஆபீசுகளும், லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியும் அதில் உண்டு. இங்கிருந்து நாகலுடி என்னும் மலையடிவாரம் வரையில் 12-மைல் உள்ளது. இச்சாலையும் வெகு கேவலமானது. நாகலுடியில் இயற்கையமைப்பு வெகு சுகமாயிருக்கிறது. அடர்ந்ததோப்புகள் சூழ்ந்துள்ளன. ரிஷபத்தின்வாயிலிருந்து ஜலம் விழுகின்ற அழகானதும் குளிர்ச்சியுள்ளதும் ஆன ஒரு அருவி உள்ளது இங்கே சிவபெருமானுக்கும் வீரபத்திரேஸ்வரர்க்கும் ஒருசிறிய ஆலயம் உண்டு. நாகலுடியிலிருந்து மலை ஏறவேண்டும். இரண்டு மூன்று மைலுக்குச் செங்குத்தாயிருக்கிறது. இவ்வளவு தூரத்திற்கும் சுட்டியுள்ளபடிகளாலே இக்கஷ்டம் நேரிடுகிறது. இரண்டு மூன்று குன்றுகளைக்கடந்த பிறகு வழிசுமாராக இருக்கும். பெத்த செருவுக்குப்போனதும் சுற்றிலும் குன்றுகளால் சூழப்பட்ட ஒரு பெரிய பள்ளத்தாக்கு இருக்கிறது. பெத்த செருவில் அன்றையதினம் தங்கலாம். அதன் தூரம் சுமார் 16 மைல். அழகியகுளம் ஒன்றிங்கே உள்ளது. உயர்ந்து வளரும் மூங்கில் சூழ்ந்துள்ளதால் இது வெகு அழகாகயிருக்கிறது. குளத்தில் அழகான வெண்டாமரையும் அல்லியும் பாசியும் உள்ளன. இவைகளின் வாசனையால் ஜலம் ருசியாய் உள்ளது.

மறுநாட்காலை பிரயாணம் ஆரம்பிக்கலாம். கொஞ்சதூரம் சென்ற பிறகு வழி கஷ்டமில்லாதபோதிலும் அநேகசிறு குன்

றுகளைத்தாண்ட வேண்டியிருத்தலால் கரடுமுரடாயிருக்கிறது. பீமனிகொல்லம் என்னும் இடம் சமீபத்தபோது ஒரு ஆழமான பள்ளம்சுற்றிலுமுள்ள குன்றுகளினின்றும்ஸ்ரீபர்வதத்தைப் பிரிக்கின்றது. இதில் இறங்குவதும் பிறகு ஏறுவதும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. மேலிருந்து உள்ளே நோக்கினாலும் காட்சி அழகாயுள்ளது. இப்பாறைகளை இப்பள்ளம் வெகு ஆழமாக்குகிறது பாறைகளின் பக்கங்கள் செங்குத்தாயும் நேராகவும் கருமையாயும் இருத்தலால் கோட்டைச்சுவரை ஒத்தன. பள்ளத்தின் நடுப்பாகம் பலகை வடிவாயுள்ளது. மணலல்ல. சிறுகற்களுமல்ல. பீமனிகொல்லம் என்னும் இந்த அடிவாரத்திலிருந்து கைலேயங்கிரியெனும் மலையை ஏற ஆரம்பம். ஏற ஏற அணியணியாய்க் குன்றுகள் தோன்றுகின்றன. தூரத்தேயுள்ள முடிகளும் அவைமீதுள்ள மரங்களும் கோயில் விமானத்தையும் அதன் கலசங்களையும் ஒத்தன. ஆவுடையார் மீதுள்ள சிவலிங்கம்போன்ற அரியகாட்சியும் ஓரிடத்தே தோன்றும். அஃது பரமேஸ்வரன் பெரிய சிகரம் ஒன்றும் பார்வதியெனும் சிறு சிகரமும் மத்தியிலுள்ளது. அதன் முன்பாக மேஜைவடிவான ஒருபாறை யுள்ளது, இக்காட்சியை நம்சிற்பி ஓர்படம்பிடித்துச் சிவபார்வதி என்று பேரிட்டால் சிவலிங்கரூபமாய் விளங்கும் இதுபோன்ற காட்சி இதற்கு உற்பத்திபோலும் பிறகு மேல்மேல் ஏற வேண்டியது. உழைப்பும் வருத்தமும் அதிகமாகத்தோன்றும், கடைசியாய் கைலாயவாயற்படி யெனும் "கைலாச வாக்கிலி" என்னும் உச்சியை அடையலாம். இதுவரையும் நடந்த இளைப்பை இங்கே வீசும் சுகமானகாற்று ஆற்றும். ஓய்வும் இன்பமும் ஆன உணர்ச்சி உண்டாகிறது. இவ்வுலகத்தில் நாமனுபவிக்கும் இன்பத்தில் அதனை அனுபவித்தற்கு உண்டாகும் கஷ்டமில்லாவிடின் பாதிஇன்பம் உண்மையாய் இலதாகும். கைலாசவாயிற்படியிலிருந்து செல்லுவோமாயின் ஆலயத்தின் தோற்றம் ஒரு சிறிது புலப்படும். ஆலயம் கைலேயங்கிரியின் ஒரு பள்ளத்திலமைந்துள்ளது. கிருஷ்ணாநதியாலும் பெரிய பள்ளபூமிகளாலும் கைலேயக்கிரி எல்லாப்பக்கத்திலும் சூழப்பெற்றுள்ளதினாலும் அது பீமனிகொல்லத் தண்டை அருவி கிருஷ்ணாநதியிற் சேரு

கிறபடியாலும் வருகிறபடியாலும் செங்குத்தாயும் அணுக ஒண்ணாததாயும் உள்ளது. அதன் ஸ்தானமும் மத்தியிலுள்ளது. அங்கிருந்து அப்புறம் ஊருக்குவ்ர 30, 40 மைல் செல்லும்.

ஆலயம் மாத்திரம் கருங்கல் மதிலாற் சூழ்ந்துள்ளது. மதிலின் நீளம் 1500 அடி, அகலம் மதில் 1000 அடி, உயரம் 21 அடி, கனம் 4 அடி. மதில்களின் வெளிப்புறமுழுதும் தெய்வம், மனிதர் மிருகம் இவைகளின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. நாளுவித வேட்டைகளும், குதிரைகளும், யானைகளும் புராணதிருவோலக்கமும் பலவிதமான நிலையோடு தவஞ்செய்யும் ரிஷிகளும் பயங்கரமான மிருகங்களும், நகர்வனவும், மல்ல யுத்தக்காரர்களும் மதில்களிற் காணப்படுகின்றன. இதனால் இவ்வுருவமைத்த ஜாதியார்கள் போர்த்தொழில் புரிவோராயும் ஆண்மைத்தனம் உடையவராயும் காணப்படுகிறார்கள். மூன்று கோபுரங்கள் உள்ளன. அவைகளுள் உயர்ந்ததை தென்னிந்தியாவிலுள்ள மிக உயர்ந்த கோபுரத்தோடு ஒப்பிடலாம்.

உள்ளே சென்றுழி மூன்றுபாகமாகப்பிரிந்துள்ளது. பக்கங்களில் கணக்கிலாத மண்டபங்களும் விக்கிரகங்களில்லாமலும் ஜீரணதிசையிலும் உள்ள சிறு கோயில்களும் உள்ளன. மேலே ஸ்தூபிகள் விளங்க அநேக கிணறுகள் உண்டு. அவையே வரும் பிரயாணிகளுக்கு ஜலாதாரம். பெரும்பாலும் உலர்ந்தும் கொஞ்சம் ஜலமுடையதுமாய் இருக்கின்றன. நடுவிலேயுள்ளது மல்லிகேஸ்வராலயம். அது விலையுயர்ந்த கட்டிடம் உடையது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள வேறு எந்த ஸ்தலத்தைப்பார்க்கிலும் இதன் முக்கிய விமானம் சிகரம் முதல் அடிவரையில் தங்கத்தகட்டால் அமைந்தது. விமானத்திற்கு எதிரிலுள்ள மண்டப மேல்நிலையில் நந்தி, தக்ஷிணாமூர்த்தி விக்கிரகங்கள் பொன்மயமாய் விளங்குகின்றன. பண்டைக் காலத்தில் இவ்விக்கிரகங்களுக்குள்ளே அளவற்ற திரவியம் இருந்ததென்றும் ரோஹில்லா என்னும் கொள்ளைக்காரர்கள் இவ்வாலயத்தைக் கொள்ளையிட்டபோது இப்போதுள்ளவிக்கிரகங்களைப் பின்னமாக்கினரென்றும் கூறுகின்றார்கள். இவ்வாலயக்கட்டிடம் தென்தேசத்துள்ள சோழர்பாண்டியர் கட்டிடமாதிரிபோலில்லை. ஆயினும் இவைகளுக்கும் கடலோரத்தி

ருக்கும் மஹாமலேபுரம் (மஹாபலிபுரம் எனத் திரிந்தது) கோயில் கட்டிடத்திற்கும் அற்புதமான ஒற்றுமை உண்டு. மஹா மலேபுரத்தில் வழங்கும் சரித்திரத்தால் ஸ்ரீ சைலத்திலிருந்து பூஜாரிகள் அங்கே கொண்டுவரப் பட்டார்களென்று தெரிகிறது. இதனுல் ஸ்ரீ சைல கோயிலின் புராதனம் ஏற்படுகின்றது. கட்டிடம் சாலுக்யமாதிரியுள்ளது. காஞ்சிபுரம் பழைய கைலாசநாதர் ஆலயமும், மஹாபலிபுரம் ஆலயங்களும் சாலுக்யராஜவம்சத்தாரால் தாங்கள் இவ்வூர்களே ஆண்ட காலத்திற் கட்டப்பட்டது. எல்லோரா (Ellora) என்னும் கைலாயகிரியிலுள்ள ஒரேபாறையிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்ட கோயிலுமவர்கள் கட்டியதே. இப்பழையசந்ததியாகிய ராஜாக்களுடைய மதவைராக்கியமும் பக்தியும் எழுத ஏட்டிலடங்காவாயினும் தற்கால இதிகாச மாணவர் இவர்களேப்பற்றி ஒரு சிறிதும் உணர்ந்திலர்.

ஸ்ரீ பார்வதிகோயில் தற்காலம் சிறியதாய் உள்ளது. பழைய விக்கிரகத்தைக் கொள்ளேயடித்தார்களென்றும் அல்லது பின்னப்படுத்திஞர்களென்றும் தற்காலஸ்தானம் வேருென்றும் காணப்படுகின்றது. முக்கியமான அம்மன் கோயிலில் பிரம்மராம்பா எனும்தேவி இருக்கிறது. அத்தேவிக்கு சித்திரை மாதத்தில் பெரிய உற்சவம் நடக்கிறது. அதில் ஆடுமாடுகளேயும் பலிகொடுக்கிருர்கள். உண்மையில் இது காளியேயாகும். மற்றைய கோயில்கள் திறந்திருக்கும் போதும் இரவில் இதை கொஞ்சநேரம் கழித்து மூடிவிடுகிருர்கள். இக்கோயில் தனித்து உள்ளது. ஆகவே கோயில் புஷ்பகிரி மடத்தார் வசம்வந்த பிறகு இவ்விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கவேண்டும். ஸ்ரீ பார்வதிவிக்கிரகம் காணுமற்போய் விட்டபோது அதற்குப்பதிலாக கோயிலுக்கு வெளியேயிருந்த இதை ஒருவேளே பிரதிஷ்டை பண்ணியிருக்கலாம், எங்ஙனமாயினும் இக்கோயிலின் முக்கியமான வழிபாட்டோடு இந்த பிரம்மராம்பா என்பதையும் வழிபடுதலேச் சேர்த்தல் கூடாது. ஸ்ரீ காஞ்சியில் காணப்படுவதுபோலவே, இவ்வம்மன் கோயில் பூஜாரிகள் ஸ்மார்த்தர்கள். சுவாமி கோயில் பூஜாரிகள் குருக்களாயுள்ளவர்கள். அத்திமரம் ஸ்தலவிருக்ஷம், அது வெகுகாலங் கண்டது. உயர்ந்த கோபுரத்திலும்

உயர்ந்திருக்கிறது. அதன் அடிவாரம் சுற்று 56 அடிக்குமேல் உள்ளது. அதனீழலில் யோகிகளும் சன்னியாசிகளும் தங்குகிறார்கள். இதுபோல பழையமரம் வேறெங்கும் காணுதற்கரியது. இவ்வாலயத்திலும் இந்தப்பக்கங்களிலுள்ள மற்ற ஆலயங்களிலும் சுதந்தரம் உண்டு. அதாவது ஒவ்வொரு நற்சாதி இந்தியனும் தானே ஆலயபூஜை செய்யலாம். தற்காலம் வடதேசத்திலிருப்பது போல் இவ்வழக்கம் ஒருகாலத்தில் தென் தேசத்திலுமுள்ளது. நம்முடைய கைகளால் எவ்வளவு நேரமாயினும் இஷ்டம்போல் பூஜை அபிஷேகம் அர்ச்சனை, தேவார திருவாசக பாராயணத்துடன் செய்யலாம். இம்மாதிரியான பூஜைகளில் ஆன்மவிசேடம் அடைய அவாவுதற்குமுன் தன்னைமறந்தவராய் தெளிவுபிறந்து சித்த சமாதானங்கொண்டு பயபத்தியோடுங் கூடிய மனமும் யாக்கையும் உடையராக வேண்டும், நல்லமலைத் தொடர்ச்சியை யூடுருவிச் செல்லும் கிருஷ்ணாநதி இங்கு சென்று ஸ்நானஞ்செய்தல் மிகப்புண்ணியமென்று கொள்கிறார்கள். மிகவும் செங்குத்து. ஆழ்ந்து இறங்கவேண்டும். அடிவாரத்தில் சுத்தநீல நிறமாயும் தெளிவாயும் உள்ளது பாதாளகங்கை அல்லது நீலகங்கை என்னும் கிருஷ்ணை. இங்குள்ள இயற்கை காட்சி சலவைக்குன்றுகளண்டை ஓடும் நறுமதை நதியின் காட்சியைப் போன்றது. பெத்த செருவுக்கும் கைலையங்கிரிக்கும் 15 மைல் தூரம். கைலையங்கிரிக்கும் பாதாளகங்கைக்கும் 5 மைல் உள்ளது.

(இன்னும் வரும்.)

J. M. N.

ஜீவகாருண்யவொழுக்கம்.

(முன் தொடர்பு தொகுதி 2, பகுதி 2, பக்கம் 49:)

சிருஷ்டித்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அனுக்கிரகித்தல் என்கிற கிருத்தியங்களும் அவர் நினைத்தமாத்திரத்தில் நடக்கும். பஞ்சகர்த்தாக்களும் அவர் கடைக்கண்பார்வையால் தங்கள் தங்கள் தொழில் நடத்துவார்கள். அவர்கள் அறிவு கடவுளறிவாக இருக்கும். அவர்கள் செய்கை கடவுள் செய்கையாக இருக்கும். அவர்கள் அனுபவம் கடவுள் அனுபவமாயிருக்கும். சர்வசத்தியுடையவர்களாய் எக்காலத்தும் அழிவில்லாதவர்களாய், ஆணவம், மாயை, கர்மம் என்னும் மும்மலங்களும் அம்மலவாதனைகளும் இல்லாதவர்களாய் பேரருள் வண்ணமுடையவர்களாய் விளங்குவார்கள். சடமாகிய ஒருதுரும்பும் அவரது திருநோக்கத்தால் உயிர்பெறும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் செய்யும். அவரது பெருமை வேதாந்த, சித்தாந்த, கலாந்த போதாந்த, நாதாந்த, யோகாந்தம் என்கின்ற ஆறந்தங்களிலும் விளங்கும். அவற்றைக்கடந்தும் விளங்குமென்று அறியவேண்டும். இவைபேரின்பத்தை யடைந்தவர்கள் பெருமை யென்று அறிய வேண்டும்.

இம்மூவகை யின்பலாப வாழ்வையும் எதனால் பெறக்கூடுமென்றறிய வேண்டில், கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டும் அருட்பூரணத்தைக் கொண்டும் அடையக்கூடுமென்றறிய வேண்டும். மூவகை யின்பங்களில் அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையத்தக்கவை யெவை. அருட்பூரணத்தைக் கொண்டு அடையத்தக்கவையாது என்றறிய வேண்டில், இம்மையின்பலாபம், மறுமையின்பலாபம் என்கின்ற இரண்டையும் அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடுமென்றும் பேரின்பலாபமென்கின்ற ஒன்றையும் அருட்பூரணத்தைக் கொண்டு அடையக்கூடு மென்றும் அறிய வேண்டும். கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் எந்த

வண்ணம் உடையது என்றறிய வேண்டில், சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களும் நினைப்பார் நினைக்கும் வண்ணங்களும் அறிவார் அறியும் வண்ணங்களும் அனுபவிப்பார் அனுபவிக்கும் வண்ணங்களும் ஆகிய சர்வசத்தி வண்ணங்களும் தனது ஏகதேசவண்ணங்களாக விளங்க விளக்கி விளங்குகின்ற பூரணவிளக்க வண்ணத்தையுடையது என்று அறியவேண்டும். அந்த அருள் எவ்விடத்து விளங்குகின்றதென்றறியவேண்டில் நோக்குவார் நோக்குமிடம் நோக்கப்படுமிடம், கேட்பார் கேட்குமிடம் கேட்கப்படுமிடம், சுவைப்பார் சுவைக்குமிடம் சுவைக்கப்படுமிடம், முகருவார் முகருமிடம் முகரப்படுமிடம், பொருந்துவார் பொருந்துமிடம் பொருந்தப்படுமிடம், பேசுவார் பேசுமிடம் பேசப்படுமிடம், செய்வார் செய்யுமிடம் செய்யப்படுமிடம், நடப்பார் நடக்குமிடம் நடக்கப்படுமிடம், விடுவார் விடுமிடம் விடப்படுமிடம், நினைப்பார் நினைக்குமிடம் நினைக்கப்படுமிடம், விசாரிப்பார் விசாரிக்குமிடம் விசாரிக்கப்படுமிடம், துணிவார் துணியுமிடம் துணியப்படுமிடம், தூண்டுவார் தூண்டுமிடம் தூண்டப்படுமிடம், அறிவார் அறியுமிடம் அறியப்படுமிடம், அனுபவிப்பார் அனுபவிக்குமிடம் அனுபவிக்கப்படுமிடம் முதலிய எவ்விடங்களிலும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்றதென்று அறியவேண்டும். அந்த அருளை எதனாற் பெறக்கூடுமென்றறிய வேண்டில் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினாற் பெறக்கூடுமென்றறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் அருளை பெறக்கூடுமென்பது எப்படியென்றறிய வேண்டில் அருள் என்பது கடவுளுடைய இயற்கை விளக்கம் அல்லது கடவுள் தயவு. ஜீவகாருண்யமென்பது ஆன்மாக்களின் இயற்கைவிளக்கம் அல்லது ஆன்மாக்கள் தயவு. இதனால் ஒருமைக் காரணமாகிய சிறிய விளக்கத்தைக் கொண்டு பெரிய விளக்கத்தைப்பெறுதலும் சிறிய தயவைக் கொண்டு பெரியதயவைப் பெறுதலும் கூடும். சிறு நெருப்பைக் கொண்டு பெருநெருப்பைப் பெறுதல்போலவென்றறியவேண்டும். இதனால் சீவகாருண்ய ஒழுக்கமே சன்மார்க்கமென்றறியப்படும். ஜீவகாருண்யம் விளங்கும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாக விளங்கும். அதனால் உபகாரசத்தி விளங்கும். அந்த

வுபகாரசக்தியால் எல்லாநன்மைகளும் தோன்றும். ஜீவகாருண்யம் மறையும்போது அறிவும் அன்பும் உடனுகநின்று மறையும். அதனால் உபகாரசத்தி மறையும். உபகாரசத்திமறையவே எல்லாத்தீமைகளுந் தோன்றும். ஆகலின் புண்ணியமென்பது ஜீவகாருண்யமொன்றே யென்றும், பாவமென்பது ஜீவகாருண்ய மில்லாமையொன்றே யென்றும் அறியவேண்டும். அன்றி ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினுல் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும் அதனுல் வரும் இன்பமே கடவுள் இன்பமென்றும் இவ்விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் பல காலறிந்து அடைந்து அனுபவித்து நிறைவுபெற்ற சாத்திய ஞானிகளே மேற்குறித்த பேரின்பலாபத்தைப் பெற்றவர்களென்றும் அவர்களே கடவுளை அறிவாலறிந்து கடவுள் மயமானவர்களென்றும் சத்தியமாக அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தின் இலக்கணம் என்னவென்று அறியவேண்டில் ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயத்தில் பொதுவாக உண்டாகின்ற ஆன்மவுருக்கத்தைக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு செய்து வாழ்தல் என்றறியவேண்டும். ஜீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு கடவுள்வழிபாடு செய்வது எப்படியென்றறியவேண்டில் ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்மவுருக்கம் காருண்யம் உண்டாக உண்டாக அந்த ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்பட்டுப் பூரணமாகவிளங்கும். அத்திருவருள் விளங்கவே கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாகும். ஆன்ம உருக்கம் உண்டாக உண்டாக ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்படுவது எப்படியென்றறிய வேண்டில் தயிருக்கும் கட்டைக்கும் கடைதலால் நெகிட்சி உண்டாக உண்டாக அதன் உள்ளிருக்கின்ற வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படுவதுபோல வெளிப்படுமென்றறியவேண்டும். திருவருள் விளங்குவதினுல் கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாவது எப்படியென்றறிய வேண்டில் வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படவே அவற்றின் உண்மைத் தன்மை அனுபவமாகிப் பூரணமாவதுபோல கடவுள் இன்பம்பூரணமாகுமென் றறியவேண்டும்.

ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் எப்போது வெளிப்படுமென்றறிய வேண்டில் பசி, கொலை, பிணி, ஆபத்து தாகம், பயம், இன்மை, இச்சை இவைகளால் ஜீவர்கள் துக்கத்தை அநுபவிக்கக் கண்டபோதும் கேட்டபோதும் அறிந்தபோதும் ஆன்மவுருக்கம் உண்டாகுமென்றறியவேண்டும். பசி என்பது ஆகாரம் பெறுமையினால் வயிற்றினுட் பற்றிநின்று தேகத்தின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள கருவிகரணங்களின் தன்மைகளைச்சுடுதல் செய்து அறிவைமெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்து விப்பதற்கு முதற்காரணமாகிய விகற்பமாயாகாரியப்பிண்டப்பகுதி. நெருப்பு கொலை என்பது தேகத்தின் அகத்தும் புறத்துமுள்ள கருவிகரணங்களைப் பலவேறு கருவிகரணப் புடைப்பெயர்ச்சிகளால் பதைப்புண்டாகக் கலகஞ்செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்து வித்தற்கு நிமித்தமாகிய விகற்பபூதகாரிய கொடுந்தொழில். பிணியென்பது வாத பித்த சிலேத்ம விகற்பங்களால் மாறுபட்டு, தேகத்தினகத்தும் புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களை நலிவுசெய்து அறிவைமெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாக நிறை விகற்ப மாயாகாரியப் பிண்டப்பகுதி வேற்றுமைவிளைவு.

ஆபத்து என்பது அகங்காரத்தாலும் மறதியாலும் கரும வேறுபாட்டாலும் தேகபோக அநுபவங்களைத் தடுக்கின்ற விக்கினங்கள். பயமென்பது தேகமுதலிய கருவிகளுக்கு நட்டஞ்செய்வதாகிய விடயங்கள் நேரிட்டபோது கரணங்களுக்கும் அறிவுக்கும் உண்டாகின்ற நடுக்கம். இன்மையென்பது கல்வி, செல்வம் முதலிய கருவிகளைத் தற்சுதந்தரத்திற் பெறாமை. இச்சையென்பது அடையக்கருதிய விடயங்களில் அருமைக்குறித்து அவற்றை மென்மேலும் கருதச்செய்கின்ற சித்தவிருத்தி என்றறியவேண்டும்.

இவற்றுள் பசி, கொலை, என்பவை இம்மை இன்பம் மறுமை இன்பம், பேரின்பம் என்கிற மூன்றையும் தடுத்தலால் முதற்பட்ட தடையென்றும், பிணி, பயம், ஆபத்து இன்மை என்பவை இம்மை மறுமை இன்பங்களைச் சிறிது தடுத்தலால் இடைபட்டனவென்று அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருண்யத்தின் வல்லபம் யாதென் றறியவேண்டில் பிற வுயிர்களிடத்து பசி, கொலை முதலியவற்றுள் எதனாற் காருண் யந்தோன்றியதோ அதனால் அவ்வுயிர் வருந்தாதபடி அதை நீக்குதற்கு முயல்விப்பது அதன் வல்லபமென் றறியவேண்டும். ஜீவகாருண்யத்தின்பிரயோஜனம் யாதென்றறியவேண்டில் உயிர் களுக்கு இன்பம் உண்டுபண்ணுவது அதன் பிரயோசனம் என் றறியவேண்டும். இந்த ஜீவகாருண்யத்தின் சொரூப சுபாவ வியாபக முதலியவைகளை மூன்றாவதுபிரிவுள் கண்டுகொள்க.

ஜீவகாருண்யமாகிய ஆன்ம உருக்கம் உண்டாவதற்கு உரி மையெதுவென் றறியவேண்டில் ஜீவர்களெல்லாம் ஒருதன்மை யாகிய கடவுளியற்கை உண்மை ஏகதேசங்களாகி கடவுளருட் சத்தியால் பூதகாரிய தேகங்களில் வருவிக்கப்பட்டபடியால் இச் சீவர்களெல்லாம் ஒருரிமையினத் தவர்களேயாகும். சகோதர ருள் ஒருவர் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் கேட்டபோதும் அறிந்தபோதும் அவர் தேகம் தமது சகோதர தேகமென்றும் தெரிந்துக்கொண்ட மற்றொருசகோதரர்களுக்கு உருக்கமுண்டாவது தேகவுரிமையா லென்று அறிவதுபோல, ஒரு ஜீவன் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் கேட்டபோதும் அறிந்தபோதும் அந்த ஜீவனைத் தமது ஆன்ம இனமென்று தெரிந்துகொண்ட மற்றொரு ஜீவனுக்கு உருக்க முண்டாவது ஆன்மவுரிமையென்றறிய வேண்டும்.

ஜீவர்கள் துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் சிலர் ஜீவகாருண்ய மில்லாமல் கடினசித்தர்களா யிருக்கின்றார்களே, இவர்களுக்கு ஆன்ம உரிமையில்லாமற் போவது யென்னென்றறிய வேண்டில் துக்கப்படுகின்றார்களென்றும் அறியத்தக்க ஆன்ம அறிவு என் கின்ற கண்ணானது அஞ்ஞான காசத்தால் மிகவும் ஒளிமழுங்கின படியாலும் அவைகளுக்கு உபகாரயாகக் கொண்ட மனமுதலான உபநயனங்களாகிய கண்ணாடிகளும் பிரகாசப் பிரதிபலித மில்லா மல் தடிப்புள்ளவைகளாக இருந்தபடியாலும் கண்டறியக் கூடாமை யாயிற்று. ஆனால் ஆன்ம உரிமை இருந்தும் ஜீவகாருண்ய மில்லா மல் இருந்ததென் றறியவேண்டும். ஆனால் இந்த ஆன்ம உருக்கம் என்கின்ற ஜீவகாருண்யத்திற்கு ஆற்றலெவ்விடத்து உண்டாகு

மென்றறிய வேண்டில், பசி, கொலை, பிணி, முதலியதடைக ளில் எந்தத்தடைப்பற்றி ஜீவகாருண்யந்தோன்றியதோ அந்தத் தடையைநிவர்த்தி செய்கின்ற விடத்து தான் ஜீவகாருண்யத்திற்கு ஆற்ற விருந்ததென்றறிய வேண்டும். இதனால் ஜீவர்களுக்குப் பசி, கொலை, பிணி, முதலியவற்றால் வருந்துன்பங்களெல்லாம், மனம், கண், முதலிய கரணேந்திரிய அனுபவங்களே யல்லது ஆன்ம அனுபவங்களல்ல. ஆகலில் ஜீவகாருண்யத்தால் விசேஷபிரயோசன மில்லையே யென்பார்க்கு உத்தரம் யாதென்றறிய வேண்டில் இந்தத் தேகத்தில் ஆன்மாவும் அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற கடவுள் விளக்கமுந் தவிர, கரணம் இந்திரியம் முதலிய மற்றதத்துவங்க ளெல்லாம் மூடமாகிய கருவிகளேயல்லது அறிவாகிய ஆன்மாக்க ளல்ல. ஆகலில் சுகதுக்கங்களை அறிவாகிய ஆன்மாக்கள் அனுப விக்குமேயல்லது மூடமாகிய தத்துவங்கள் அனுபவிக்க அறியாது. மனமுதலான கரணங்களும் கண்முதலிய இந்திரியங்களும் ஜீவர் வாழ்க்கைக்குக் கடவுள் அருளால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட சிறிய வீட்டின் கருவிகளாகும். இன்பதுன்பங்களை வீட்டிலிருக்கின்ற வன் அனுபவிப்பானல்லது வீட்டின் கருவிகளாகிய மண், கல், மரம், கால், தீ, நீர் முதலியவைகளனுபவிக்க அறியமாட்டா.

இது வடலூர் இராமலிங்கஸ்வாமிகள் எழுதிவைத்திருந்த குறிப்பினுட் கண்டது.

(இன்னும் வரும்.)

காஞ்சி—நாகலிங்க முதலியார். F.M.T.S.,

தொகுதி 2-ல் 48-பக்கத்தில் 18-வது வரியில் "எவ்விடத்திருந்தே மூகந்தறியும்" என்பது "எவ்விடத்திருக்கின்ற கந்தங்களையும் அவர்மூக்கு இருந்தவிடத்திருந்தே மூகந்தறியும்" எனக் கூட்டிக்கொள்க.

சிவார்ச்சனை.

1. மாயாவாதி:—'சிவார்ச்சனை' என்பது என்ன? விவரமாய்த் தெரிவிக்க வேண்டும், ஐயா.

சித்தாந்தி:—பரசிவனை யர்ச்சித்தலே முடிந்த பூசை. 'வியந்தேத்தி' னல்தான் பரசிவன் சிவானந்தங் கொடுத்தருள்வான். வியத்தலாவது, அவனுடைய பஞ்சக் கிருத்தியோபகார திருவருட் சோபானக்கிரமத் தீட்சையைக் குருமுகத்தா லுணர்ந்து, அப் பஞ்சக்கிருத்தியம் 'எரியுருவனாகிய' எம்பிரானாற்றான் முடியுமென்ற அகச்சமய வேதாகமக் கருத்தையுட்கொண்டு,

> "சிவனொடொக்குந் தெய்வந்தேடினுமில்லை
> அவனொடொப்பாரிங்கி யாவருமில்லை."

என்ற 'தமிழ்மறைக்' கூற்றை யுன்னி யுன்னித் 'தாமார்க்குங்குடியல்லாத் தன்மை' யனாகிய ஹரசிவனாரின்றிருவடி ஞானம் பூண்டு, சிவானந்தக்கண்ணீர் பெருகிப் 'பொங்கித்ததும்பி' வழியும் புனலினறிகுறியாகத் திருமஞ்சனமாட்டி, 'பஞ்சக்கிருத்தியன்' என்ற கருத்துள்ள 'இலிங்கம்' * என்னுந் திருநாமம் பூண்டு, அருவ நிலையிலிருந்து நாம் உருவநிலையடையும் பிரதமை ரூபமாகிய பிண்டரூபமதைச் சிருட்டித்துத்தந்த திருக்கருணைவடிவமாகிய பிண்டரூபங் கொண்டு, விளங்கும் நஞ்சிவலிங்கப் பெருமானை வியந்து புகழ்தலேயாம். அதனாலுண்டாகும் உவகையே புனலாட்டலாகும்; அதாவது, சிவலிங்கத்துக்கு அபிஷேகஞ் செய்தலாகுங் கண்டீர்.

2. மா:—கற்பூரதீபம் காட்டுவது என்ன?

சி:—மேற்கூறிய பஞ்சக்கிருத்தியோபகாரஞ் செய்யவல்லவனாகிய அக்கினிகாரியப் பெருமைவாய்ந்த முக்கட்கடவுளை, யுள்ளபடியுணர்ந்து அனுபவித்தலே உள்ளுணர்வாகிய ஞானதீபம். அந்தச் சிவஞான வொளியை யனுபவித்தற்கறி குறியாகவே கற்பூரதீபம் காட்டுவது.

---

* சித்தாந்தத் தேன்பார்க்க.

3. மா:—திருவமுது காட்டுவது யாதுக்கு, ஐயா ?

சி:—முற்கூறிய எம்பிரான்றன் றிருக்கருணையை முன்னிட்டு நாம் எம்பிரானுடைய சிருட்டிகளாகிய சகல சீவராசிகளிடத்திலும் அன்புபாராட்டி வதைசெய்யாது சுகம் பாராட்டுவது, அவைகளுக்குண்டாகுங் கொடும்பசி நீக்க அமுதூட்டிச் சுகமுண்டாக்குஞ் சற்குணமென்ற அன்பாகும். அவ்வன்பு பூண்டநாம் எம்பிரானுக்குரிய அன்பராவோம். அவ்வகையன்பு மேற்கொண்டு சிவபோதை கொள்ளலே அன்பு காட்டுவது. அதாவது, திருவமுது காட்டலெனும் பூசை. அமுதூட்டி வளர்த்தலெனும் எம்பிரான்றன்றிருக்கருணையையுங் காட்டிநிற்கும்.

5. மா:—இந்த விதமாய்ப்பூசை செய்தவர்களுண்டா?

சி:—நமது ஸ்ரீ சேக்கிழார் நாயனார் பாடிய பெரிய புராணத்திலுள்ள திருத்தொண்டர்களி லொருவராகிய 'வாயிலார் நாயனாரே' சான்று. அந்நாயனார் புரிந்த மௌனபூசையாவது:

"வாயிலார் வாய்பேசா மௌனமனக் கோயிலைத்
தாயிழையாட் பங்கன்று ளர்ச்சித்தார்—நேயமாய்
உள்ளுணர்வாந் தீபம் உவகைப்புன லாட்டல்
தெள்ளமுதவன் பமைத்தே."

—திருத்தொண்டர் திருநாம வெண்பா.

இவ்வகைப் பூசையோடு மேற்கூறிய புறப்பூசையை நம்புறக்கருவிகரணச்சேட்டை யுள்ளளவும் நாம்செய்து நிற்றலே நம்கடமை. "என்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே" என்ற சுருதிப்படியாம். (நான் சமாஜத்திற் சேர்ந்து தேறினேன் என்னை ஏன் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாதெனல் சுருதி சம்மதமன்று. அவ்வினை தற்போதக்குறியாகும். போதங்கெட்டாற் புனிதந்தானே கிட்டும்.)

ஹ. ர. ஷண்முக முதலியார்,
சைவ சித்தாந்தி, சேலம்.

சிருட்டியில் மயக்க நிவாரணம்.

பிரபஞ்ச சிருட்டியிற் சிலருக்கு மயக்கவுணர்ச்சியுளதாகத் தெரியவருகின்றது. சீவசிருட்டிவேறு ஈசுரசிருட்டிவேறு எனச் சிருட்டியை இருவகைப்படுத்திப் பேசுகின்றனர். எமதன்பரொரு வரெழுதிய சடிதத்தில் தனக்கும் ஏகான்மவாதியாரொருவர்க்கும் நடந்த சம்பாஷணையில், ஏகான்மவாதியார், ஈசுரசிருட்டி வேறு சீவசிருட்டிவேறு, எனச்சிருட்டியை இருவேறுபகுத்து, காமக் குரோதலோபமோக மதமாச்சரியங்கள் சீவசிருட்டி என்றும், தாவரசங்கமங்கள் ஈசுரசிருட்டி என்றுஞ் சொன்னதாக வரைந் துள்ளார். சீவசிருட்டியுள தென்பதற்கு.

"இந்தச் சீவனால் வருமறுபகை யெலாமிவன் செயலல்லாமல், அந் தத் தேவனால் வருமென்ற மூடர்களதோ கதியடைவார்கள்............" என்னுங்கைவல்லிய நூல் வாக்கியம் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட தாகத் தெரிகின்றது. அறுபகை—காமக்குரோதாதிகள். ஏகான் மவாதியாரது இக்கொள்கையை மறுத்து, வினைக்கீடாகச் செய் யுஞ்செயல்களெல்லாம் பரமன் கட்டளையின் படிச்செய்வதாம், என்று அன்பர்பதிலுரைத்த தாகவும் வரைந்தனர். அன்பர்கொள் கைக்கு.—

"அவனன்றியோரணுவு மசையாது." என்னும் தாயுமானவர்வாக்குப் பிரமாணமாக வுதகரிக்கப்பட்டதாகத் தெரிய வருகின்றது. இவ்விருவர் கொள்கைகளுஞ் சரியா? எனவிசாரித் தல் அவசிய மெனக்காணலால், ஈண்டிதனை யெழுதப்புகுந்தா மென்க.

தாவரசங்கமங்கள் ஈசுரசிருட்டி என்றது ஆஸ்திகரெல் லோர்க்கும் ஒப்பமுடிந்த வுண்மையாம். ஆனல், காமாதிகள் சீவசி ருட்டியா? என்பதையும், ஈசுரனைப்போல சீவனுக்கும் சிருட்டி சுதந்தரமுண்டா? என்பதையும முன்னர் அறியவேண்டுவது அவ சியக்ம். தொண்ணூற்றாறுதத்துவ வரிசைக்கிரம நிகழ்த்துமிடத் தில், காமக்குரோதாதி குணங்கள் "ஆகாயத்தின் கூறு" என்று

சித்தாந்த நூல்களிற் காணப்படுகின்றன. ஆகாயதத்துவம் ஈசுரசிருட்டி, அதனால், அதன் கூறுயுள்ள காமக்குரோதாதிகளும் ஈசுரசிருட்டியாக வேண்டுமே யொழிய சீவசிருட்டி எனல் எங்ஙனம் பொருந்தும்? ஆகாயதத்துவம் என்ன பிரயோசனத்தின்பொருட்டு சிருட்டிக்கப்பட்டதோ, அதுபோலவே, காமக் குரோதாதிகளாகிய அதன் கூறுகளும் ஏதோ பிரயோசனங் கருதி சிருட்டிக்கப்பட்டனவாம் என்று கொள்ளுவதே நியாயமாகும். கூறுகுணம்—அமிசம் ஆம். காமாதிகளின் பிரயோசனம் பின்னால் விளக்கப்படும். அது நிற்க.

(இன்னும் வரும்.)

C. M. அரங்கசுவாமி நாயகர்.

சமாசாரங்கள்.

சென்னை ஸ்ரீ அருணாசலேச்சுரர் ஆலயம்—சென்னைச் சிவனடியார்த் திருக்கூட்டம், சென்னை மெய்கண்டசந்தான சபை முதலியவைகட்குத் தலைவரும், சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் முக்கிய அங்கத்தினருள் ஒருவரும், "சித்தாந்தம்" பத்திரிகாசிரியருமாகிய சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களைச் சென்னைத் தேவஸ்தானங் கமிட்டியாரால் ஷை ஆலயத்திற்குத் தருமகர்த்தராக நியமித்ததினிமித்தம் முதலியாரவர்களின் மாணாக்கர் பலர் ஒருங்குசேர்ந்து ஷை ஆலயத்தில் நிகழும் 1913ஞு மார்ச்சுமீ 9உ ஆதிவாரம் ஸ்ரீ உண்ணாமுலை சமேத ஸ்ரீ அருணாசலேச்சுரர் முதலிய பஞ்சமூர்த்திகட்கு மகாபிஷேகமும், மாகேச்சுர பூசையும் மகா விமரிசையாக நடத்திவைத்தனர். அன்று மாலை ஷை ஆலயத்தில் ஸ்ரீமத். சுவாமி வேதாசலம் அவர்க

ளூம் ஸ்ரீமத். ஜே. யம். நல்லசாமிபிள்ளை B.A., B.L., அவர்களும் "ஆலயவழிபாடு" என்னும் விஷயமாக மகோபந்நியாசம் செய்தார்கள். முதலியாரவர்கள் மாணுக்கர் செந்தமிழ் ரத்நாகரம் - வல்லை - சண்முகசுந்தர முதலியாரவர்கள் சபாவந்தன மளித்த பின்பு, சோடசோபசார அலங்கார தீபாராதனை நிறைவேறியது.

***

நீதிநெறித்தாலாட்டு—இந்நூலியற்றியவர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், பண்டிதர். மு. பொ. ஈசுரமூர்த்திபா பிள்ளையவர்கள். இந்நூலானது தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருக்குறளினடங்கிய நூற்றுமுப்பத்து மூன்று அதிகாரத்திற்கும் ஒரு அதிகாரத்திற்கு ஒரு கண்ணியாக நூற்று முப்பத்துமூன்று கண்ணிகளாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் முக்கிய கருத்து ஒன்று இத்தாலாட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுடன் பொதுவாகப் பாடியுள்ள திருமணவாழ்த்தும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

***

தர்மகர்த்தா—இந்நூ லியற்றியவர் மாயவரம்பிளீடர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ A. நடேசம்பிள்ளையவர்கள். இது முதற்பாகம். இதில் தர்மங்கள் சம்பந்தமான எல்லாச் சட்டங்களும் விரிவான வியாக்கியானங்களுடன் எழுதப்பட்டிருப்பது மன்றிச் சிவில் புரொஸீஜர் கோடு 92-வது செக்ஷனில் சொல்லப்படும் பொதுதர்ம ஏற்பாடுகள் சம்பந்தமாக ஆதிமுதல் இதுவரையில் இவ்விந்தியா எல்லா ஐகோர்ட்டுகளிலும் பிரீவீ கவுன்சிலிலும் ஏற்பட்ட சகல தீர்மானங்களும் மிகத்தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

***

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் கௌரவப் பிரசாரகர்களில் ஒருவராய மறைத்திருவன் விருதை - சிவஞானயோகிகள் செய்த உபந்நியாசங்கள்:—12-1-13-ல் செங்கற்பட்டு சைவாபிவிர்த்தி சபையில் மாலை 6-மணிமுதல் "சிவபக்தி." 14-1-13-ல் சிதம்பரம் ஆறுமுகநாவலர் சபையில் பகல் 2-மணிமுதல் 3-30 மணி வரையில் "சைவசித்தாந்தம்."

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம்.

இச்சமாஜம் உலகத்து எப்பாகத்துள்ள சைவரும் அங்கத்தவர்களாக இருக்க இடந்தந்து நடைபெறுவதொன்றாகும். இவ்வித பெரியதோர் சமாஜத்தில் சைவர் யாவரும் (வறிஞர்முதல் தனிகர் வரையில்) அங்கத்தவராக இருக்கவேண்டும் என்னும் கருத்துப்பற்றியே வருடமுற்றிற்கும் நியமித்துள்ள சந்தா ரூபா ஒன்றேயாம். இவ்வாறு ரூபா ஒன்றை ஒவ்வொரு சந்தாதாரரிடமும் பெற்று, அப்பொருளால், பத்திரிகை ஒன்று பிரசுரித்துச் சைவர் பலர்க்கும் (அங்கத்தவர்களுக்கு) அனுப்பி, சைவத்தின் தன்மையை யறியும்படிச் செய்தல் தகுதியென சமாஜத்தின் நிர்வாகசபையார் எண்ணியபடி கடந்த வருடமுதல், "சித்தாந்தம்" என்னும் பத்திரிகையை வெளியிட்டு அனுப்புகின்றார்கள். அவ்வாறு அனுப்புவதில் அங்கத்தவர்கள் தபாற்கூலி தருதல்வேண்டும் ஆதலால் அதற்கு அணா நான்கும், வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்றும் சேர்த்து ஆகரூபா ஒன்று அணாநான்கிற்கு வருடமுதலில் மூன்று மாதங்களுக்குள் சஞ்சிகைகளை வி. பி. தபாலில் அனுப்பிப் பொருளைப்பெறும்படி முயற்சிசெய்யப்படுகிறது. அன்றியும் பத்திரிகை தமிழில் வெளிவருவதால் தமிழறியாத சைவரும், அங்கத்தவர்களாகமாத்திரம் இருந்து ரூபா ஒன்று தருதல்கூடும். இவை அறியாத சைவர் பலர் தமக்குப் பத்திரிகை வாசிக்கப் பொழுதில்லையென்றும், பத்திரிகை முற்றும் வந்தபிறகே பொருள் தருதல் கூடும் என்றும், பத்திரிகை தமிழில் இருப்பதால் வாசிப்பதற்கில்லையென்றும் கூறி, தாம் அங்கத்தவர்களாக இருக்கமுடியாதென்கின்றார்கள். இனி இவ்வுண்மையை இப்பத்திரிகையை வாங்கி வாசிக்கும் அங்கத்தவர்களே அறிதல்கூடும் ஆதலால் மற்றையர்க்கு இச்சமாஜத்தின் அங்கத்தவர்களும் அத்தியட்சர்களும், கௌரவ உபந்நியாசகர்களும் தமது பிரசங்கமழையால் அறிவிப்பார்கள் என்று விரும்புகிறேன். மேலும் சமாஜம் அங்கத்தவர்க

ளிடமிருந்து பெரும்பொருளைத் துண்டுப் பத்திரிகைகளையும், பத்திரிகைகளையும், பிரசுரிப்பதிலும், உபந்நியாசகர்கள் வந்த காலத்தே அவரது உபந்நியாசங்களைத் தெரிவிக்க அச்சிடும்விளம்பரத் துண்டுகளிலும் செலவழித்து வருகின்றார்கள். இத்தகைய செய்கைகள் வருடமுற்றும் நிறைவேறுதற்கு அங்கத்தவர்கள் கொடுக்கும்பொருளே காரணமாக உள்ளது. ஆதலால் சற்றேறக் குறைய 1500 அங்கத்தவர்கள் இருந்தாலன்றி வருடமுற்றும் இப்போது செய்துவருவதுபோல் செய்துவருதற்குப் பொருள் முட்டுப்படுமோவென மிகுதியும் அஞ்சுகின்ற எனது அச்சத்தைத் தீர்க்கும்படி ஒவ்வோர் அங்கத்தவரும் பெருமுயற்சி கொண்டு நூற்றுக் கணக்காகிய அங்கத்தவர்களைச் சேர்ப்பார்கள் என்று அவர்கள் பொன்னடிகளை வாழ்த்துகின்றேன்.

இங்ஙனம்.

கி. குப்புச்சாமி,

காரியதரிசி,

கிருஷ்ணம்பேட்டை,

திருவல்லிக்கேணி போஸ்ட்.

புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதினுள்ளான்
பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத்துச்சி யுள்ளான்
காளத்தியானவன் என் கண்ணுள்ளானே. (1098.)

அவன் பெயர் சிவன்.

ஒருருவம் ஓர்நாமம் ஒன்றுமிலார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் என்றும் அவன் நாமங்கள் அளவிறந்தன் வென்றும் பேசியிருப்பதால், இவ்வொரு நாமம் எவ்விதம் சிறப்பாகுமெனின் விளக்குதும்.

'சிவ' என்னும் பதம் இரண்டுவிதமாகப் பொருள் படுத்தப்படுகின்றது. ஹிம்ச என்ற பதம் சிம்ம என்றாயினதுபோல் 'வசி' என்றபதம் 'சிவ' என்று ஆயினதென்பார் ஆன்றோர், 'வசி'[1] என்பதின் பொருள் 'இச்சிப்பவர்' என்பதாகி, தேவர் மனுஷர் முதலாகிய எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பம் கொடுக்க விரும்பி, அவையனைத்திற்கும் ஆகற்பாலனவாகிய உபகரணங்களை எக்காலமும் விருத்திசெய்கின்றவர்[2] எனப்பொருள்படும். இன்னும் இம்மொழி, சுபம், கல்யாணம், மங்களம் என்றபொருளாகி, யாவர்க்கும் சுபத்தைச் செய்கின்றவரெனவும் போதரும். இவ்விருபொருளாலும், யாவர்க்கும் என்றும் அவரவர்கள் சுகத்தை விரும்பி அவர்களுக்கு முடிவில் பரமசுகமாகிய மோட்ச இன்பத்தைக் கொடுப்பவர் என்பதாகும். அதுவே, அவன் அருளுடையவன், அன்பே உருவாகவுள்ளவன்[3] என்றும் ஏற்படும். அவ்வருள் நிகழும் வழி என்றும் என்றதினால், ஆன்மா, ஒருவித உணர்வுமின்றிக் கேவலத்திற் கிடந்துழுந்தி நிற்குந்தொறும், சகலத்தில்வந்து தனுகரணங்களைப் பெற்றுக் கொஞ்சம அறிவு நிகழ்ந்து

---

1. பிருகதா உபநிஷத் IV. 4. 22. "அதில் (இருதய ஆகாசத்தில்), வசியும், ஈசனும், இறைவனுமாகிய அவர் அமர்ந்திருக்கிறார்."

2 ஸமேதயதியந்நித்யம் ஸர்வார்தாநாமுபக்ரமம்.
சிவமச்சிந்மனுஷ்யாணாம் தஸ்மாத்தேவ: ஸிவ: ஸ்முருத:.
ஸமாபவந்திமே ஸர்வ தாநவாஸ்சா மராச்சயே.
ஸிவோஸ்மிஸர்வபூதாநாம் சிவத்வம்தேநமேஸுரா:.

3. "ஒன்றவன்றானே இரண்டவன் இன்னருள்."
"அன்பே சிவமாதலாருமறிந்திலர்." —திருமந்திரம்.

வினையைச்செய்து இன்பதுன்பங்களை யெய்திப், பின்னர் மெய்யுணர்ந்து இறைவன் அடித்தொண்டுசெய்து புத்திரமார்க்கமெய்தி, யோகத்தினமர்ந்து, ஞானசமாதியைக் கூடிநிற்குந்தோறும், பின் அவனுடன் கலந்து சிவப்பேறு பெற்றுநிற்குந்தோறும், எல்லாம் அவன் உபகாரம் பெற்று நிற்குமேயன்றி இதற்கென ஒரு செயலுமில்லாமையும் பெற்றும். ஆகவே இவ்வான்மா ஆதிமுதல் அந்தம்வரை அவனருள் [4] வழி நிற்றலால் அச்சிவத்தொழிலை விளக்குவந்த பதம் எல்லாவற்றிலும் மேலாயதென்க. அதாவது அவன் ஐந்தொழிற்கும் முதல்வன் என்பதனை விளக்கும். மற்றபதங்களெல்லாம் சடசம்பந்தமானப் பொருளைத்தந்தும், இறைவனின் அநந்தகல்யாண குணங்களில் ஒவ்வொன்றைக் காட்டியும், அவன் அளவற்ற வியாபகங்களிலும் தொழில்களிலும் ஒவ்வொன்றைக் குறித்தும் நிற்கும். இருக்குவேதத்திலே மிகவும் காணப்படும் உருத்திரபதம், 'துன்பத்தைப் போக்குகின்றவன்' அல்லது பாசக்ஷயம்செய்கிறவன் என்பதாகும். சிவ என்னும் பதம் அவன் 'இன்பம்செய்பவன்' அதாவது பதிஞானத்தை ஊட்டுபவன் எனப்போதரும். பவன், சர்வன்முதல் பசுபதி இறுதியாகிய பதங்கள் அவன் அஷ்டமூர்த்தங்களில் அந்தரியாமியாயிருத்தலைக்காட்டும். 'ஹரன்' என்பது மாறுதலைச் செய்பவன் என்றும் பொருளாகி, பவத்தை மாற்றுபவன், தேகத்தை மாற்றுபவன், அழிப்பினைச் செய்பவன் (சம்மாரகாத்தா) என்பதாகும். [5] ஆத்மா, என்பது 'உயிர்' எனவும் 'பரமாத்மா' மேலான உயிர் எனவும் படும். பிரமம்' என்பது பெரியது என்று பொருள்படும். ஈசன், ஈசானன், ஈஸ்வரன் என்ற பதங்கள் இறைவன் என்ற பொருளைத்தரும். சம்பு என்பதும் சங்கரன் என்பதும் 'அழகிய' நன்மையைச் செய்பவன் என்ற பொருளாகிய 'சிவ' என்றபதத்துக்குக் கூடியவரை சமானமாய் நிற்கும். விஷ்ணு நாராயணன் என்ற பதங்கள் 'எங்கும் நிறைந்தது [6] சலத்

---

4. அருளிற் பிறந்திட்டருளில் வளர்ந்திட்டு
அருளிலழிந்திளைப்பாறி, மறைந்திட்டு
அருளான வானந்தத்தாரமு தூட்டி
அருளாலென்னந்தி அகம்புகுந்தானே.—திருமந்திரம்.

5. ஹர: ஸர்வஸ்யஹரணாத்விபுத்வாத்விஷ்ணுருச்யதே.
பகவாந்ஸர்வவிக்ஞாந தவஞதோமிதிஸ்ம்ருத:.

தில் உள்ளது என்றுபொருள்படும். மற்ற மதங்களிற் காணப்படும் பதங்களும் சாமானிய அர்த்தங்களையே கொடுக்கும்.

மேலும் 'சிவ' என்னும் பதம் யாவற்றையும்விட அதிகமாகச் சிறந்த தென்பதற்கு இன்னுமொன்றுளது. மேற்காட்டிய பதங்களினுலெல்லாம் போந்தது, அவன் அங்குளன், இங்குளன், பெரியவன், மேலானவன், உயிர்க்குயிராயுள்ளவன், இறைவன் முதலிய பொருளைத்தந்தும் அவன் உண்மை சொரூபத்தை நாம் உணரும்படி விளக்காது. இம்மொழிகளெல்லாம் நாம் அத்துவித அனுபவத்தை அடையும் வரை இறைவனைப்பற்றிப்பேசவும், பாவிக்கவும் ஏதுவாயுள்ள வைகளே யன்றிவேறில்லை. அவ்வனுபவம் சித்திக்கும்வரை அவனை உணரமாட்டோமாகையால், அவ்வனுபவம் கைகூடி அவனை யறியும்போது அவன் உண்மைச்சொரூபத்தை விளக்குவது இச் 'சிவ' பதமேயாம்.[6] எங்ஙனமெனில், நாம் ஒருவரை யொருவர் உணரும்போது, அவரவரின் புறக்கரணங்களையும் நற்குண நற்செயல்களையுமே காண்கின்றோம். அவரவரின் ஆத்மாவை யறிந்ததில்லை. ஆத்மா இச்சாஞானக்கிரியா சொரூபமென்று சொல்லுவார்கள். கிரியையினை புறத்தொழில்களின் மட்டும் காணலாம். ஞானம் அகத்தொழிலானதால் காணமுடியாது. 'இச்சை' ஒன்றினையே நாம் அறியக்கூடும். 'இச்சை' என்பது விருப்பம், ஆர்வம் ஆசை அன்பு அருள் என்னும்பொருளைத்தந்து பிறர்மாட்டு நிகழும் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கும். ஒருவரை ஒருவர் கண்டறிந்த பிறகு கொஞ்சம்கொஞ்சமாய் இவ்விச்சை, அன்பு இவ்விருவர் பாலும் நிகழக்காண்கின்றோம். இது வர வர அதிகரித்து நிறைந்து ததும்புங்காலத்து, ஒருவரை ஒருவன் கண்டபொழுதும், அவர் உருவத்தையும் கண்டும்காணார்கள். அவர்கள் அழகும் அழகின்மையும் கண்ணுக்குப் புலப்படாது. அவர் என்ன உடை உடுத்திருப்பதும், என்ன ஆபரணங்கள் அணிந்திருப்பதும் கண்ணுக்குப் புலப்படாது.[7] ஆயின் என்ன தான் காணப்

---

[6]. "அன்பே சிவமாயமர்ந்திருந்தாரே"—திருமந்திரம்.
நான் கெட்டு சிவமாகி நின்றவாதோணோக்கமாடாமோ—திருவாசகம்.

[7]. பிருகு. உபநிஷத். IV. 3. 21. இதுவே அவன்ரூபம். ஆசை, தீமை பயமற்றது. ஒருவன் தன் அன்புடைகாதலியை அணைந்தபோது உள்ளும் புறமும் எவ்வாறு உணர்ந்திலனோ, அவ்வாறு, பிரஞ்ஞனுகிய (பர

பட்டது. கண்டபொழுது, உள்ளத்தில் அன்புநிறம்பி அன்புமய மாகவே கண்டார்கள். [7] அவர்கள் பக்கல் நிற்கும்போது, அவ் வன்பு ஊடுருவிப்பாயும், பரவும். இந்நிகழ்ச்சி காண்டொறும் தானு? நினைக்குந்தொறும், பேசுந்தொறும், எப்போதும் அனைத் தெலும்புள் நெக ஆநந்தம் பொங்கும். [8] அந்நிலையில் யான் எனது என்னும் பகுப்பற்று, வேற்றுமையற்று இருவரும் ஒன்றுவார்கள். ஆக இந்நிலையில் ஒருவர் ஒருவருக்கு என்னவிதமாகக் காணப் பட்டார்கள், கண்டார்கள். இச்சை, அன்பு, ஆநந்தமாகக் கண் டார்கள். ஆகவும் ஆன்மாவின் தன்மையும் இச்சை அன்பு ஆநந் தம் என்பதே உண்மைச் சொரூபமாகி அவ்வான்மாவை உணரும் படியாகும். இதற்கொரு அநுபவம். ஆலயவழிபாட்டில், சிலர் தரிசனம் செய்து திரும்பும்போது, சிவலிங்கம், வெண்பளிங்கு, சிறிது பெரிது, இன்ன ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டிருந்தது இன்ன பூவினுல் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது எனப் பேசிக்கொள் வார்கள். இன்னும் வெகுசிலர், இதுவெல்லாம் இவர்கள் கண்ணுக் குப் புலப்படாதாகி, அச்சந்நிதானத்தை நெருங்கி நிற்கும் போதும், கண்மூடியாகி, இறைவன் புகழைப்பாடிக் கண்ணீர் சொ ரிந்து ஆநந்தபரவசராய் வீட்டிக்குத்திரும்புவார்கள். இவ்விருதிறத் தவர்களில் எவர் உண்மையில் சிவதரிசனம் செய்தார்களென்பதில் ஐயமேற்படுமா?

இவ்விதமாகவே நாமும் இறைவனை உணருங்கால், அபரா அன்பின் அவன் கழல்சார்ந்து, அன்புமயமாகி அவனை இன்பமாத் திரையாக அநுபவிப்பதே அவனை உண்மையில் உணர்ந்த தாகும். வேறுவிதமாக அவனை எக்காலத்தும் எவ்விதத்தும் உணரமுடியாது திரிநேத்திரம், காளகண்டம் சடை முதலியகுறிகள் ஒன்றும்

மாத்மா இவனுடன் ஒன்றியபோது உள்ளும் புறமும் தெரிந்திலன். இது வே இவன்ரூபம். இதில் இவனுடைய எல்லா ஆசையும் முற்றுகிறது; பர மாத்மாவே இவன் எல்லாமாசையுமாகிறது. வேறு ஆசையில்லையாகிறது துன்பமும் மேல் முளைக்காது.

[8]. சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாம் சங்கரனே
கெட்டேன் மறப்பேனோகேடு படாத்திருவடியை
எட்டாத பாவித்தொழும்பரை நாம் உருவறியோம்
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.—திருவாசகம்.

தோற்றாது. இவரிச்சை, அன்பு, இன்பத்தைக் குறிப்பதாயுள்ளது 'சிவ' என்னும்பதம். மற்றொன்றும் இல்லவேயில்லை. அந்நிலையில் நான்கெட்டுச் சிவமாயும், அன்பே சிவமாயும் அமர்ந்திருக்கின்றோம். இதனாற்றான், மும்மறையுள் நடுமறையுள், எழுகாண்டத்தினடுவுள், உள்ள சதருத்ரியத்தின் நடுவுள் நடுநாயகமாக அமைந்துகிடப்பது 'சிவ' என்னும் இப்பதம். [9] அச்சதருத்திரத்தில் கூறியதும் இறைவனுடைய விஸ்வஸொரூபம். முத்தனுக்கு எல்லாம் சிவமயமாகத் தோன்றும். உயிருள்ளன உயிரில்லாதன, கூன் குருடு, நல்லவன் கெட்டவன், நன்மை தீமை, இருள் ஒளி, கோரம் அகோரம் கல் மண் முதலியன எல்லாமாகிய சேதன அசேதன பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றுமுள்ளும் புறம்புமாக நிகரில் இறை நீக்கமின்றி நிற்கின்றானென்று முன்னமே காட்டினோம். இப்படியிருக்க பிரம்ம நிர்வாணத்தையடைந்த சீவன் முக்தனுக்கு இப்பொருள்கள் கண் முன்றோன்றினும், அப்பொருள்கள் தோற்றாது அச்சிவமே தோன்றிநிற்கும். எனினும் அவனைப்பேசிப் புகழும்போது பூதங்கள் தோறும் நின்றாய், பூதங்கள் அனைத்தும் ஆனாய் பூதங்கள் அவனே யெனப்பேசப் பெறும். அவ்விதம் பேசியது தான் சதருத்ரியம். 'சிவ' என்பது நடுவில் நிற்றலால், முன்பின் உள்ளயாவற்றினும் அவனியங்குந்தன்மையும் பெற்றும். சதருத்ரியம் முழுதும் 'சிவமயம்' என்பதில் அடங்கும்.

அப்படி நடுவுள் நின்ற முழுமொழி 'சிவாயநம' என்பது. இதனையே பஞ்சாட்சரமாகிய மகா மந்திரமென்பது. எல்லாமந்திரங்களுக்கும் மந்திர ராஜமாகச் சொல்லப்பட்டது, பிரணவமாகிய ஓங்காரம். அந்த ஓங்காரமும் அட்சரம் என்று சொல்லப்பட்டு அழியாதது என்று பொருள்பட்டு இறைவனைக் குறிக்கும். [10] அவ்வோங்காரமும், இரண்டுவிதம். காதுக்குப் புலப்படுவது ஓம் என்னும் சப்தம். கண்ணுக்குப் புலப்படுவது சிவலிங்கம். சப்தமும் லிங்கமும், சுத்தமாயா முதலிய தத்வங்களினின்றும் பிறந்து ஜட

[9]. வித்யாஸுஸ்ருதிருத்க்ருஷ்டா ருத்ரைகாதஸிநீஸ்ருதெள.
தத்ரபஞ்சாக்ஷரீதஸ்யாம் ஸிவஇத்யக்ஷரத்யமிதி.

[10]. கடஉபநிஷத். I. 2. 16. அந்த அக்ஷரம் பிரமம். அந்த அக்ஷரம் உயர்ந்தது. எவன் அந்த அக்ஷரத்தை அறிகிறானோ, எதை விரும்புகிறானோ அதனை அடைகிறான்.

மாத்திரமாகும். எனவே இவ்விருதிற ஓங்காரமும் இறைவன் உண்மைச் சொரூபத்தை விளக்காது. அவனது அறிகுறியாக நிற்கும்.[11] அவ்வோங்காரமும் இன்னும் விரிக்கில், அகார, உகார மகாரமாகி,[12] மும்மறையையும், மூன்றவஸ்தையையும் மூன்று லோகங்களையும், மும்மூர்த்திகளையும் விளக்கி, அப்பிரணவத்தில் தோன்றியும் தோன்றுமலும் நிற்கின்றது அர்த்தமாத்திரை. அதுவே துரியப்பொருளாகிய சிவமெனப்படும்.[13] இதனாலும், மந்திர ராஜத்திலும் சிறந்தது சிவமந்திரம். அதனால் அதற்குப் பிரசாத மந்திரமென்றும் பேர். அம்மந்திரத்தில் 'சி' என்பது பதியையும், 'வ' என்பது அவன் அருளாகிய சக்தியையும் குறித்து, மற்றைய எழுத்துக்களில் 'ய' என்பது உயிரையும், 'ந' என்பது திரோதான சக்தியையும், 'ம' என்பது மலசக்தியையும் குறிக்கும்.[14] இந்த ஐந்து எழுத்துக்களும் கூடிநின்றமே ஈசன் உலகுயிருடன் ஒற்றித்து நின்றது; இவ்வட்சரங்கள் மாறும் நிலையில், பந்த முக்திநிலைகளையும் குறிக்கும். இன்னும் இப்பஞ்சாட்சரத்தின் உண்மையும் மகிமையும் அளப்பரிதாய்க் கிடக்கின்றது. நாயினும் கடையான நான் அதனை அளக்கற்பாலனே?

எல்லா தியாகங்களிலும், ஆத்மதியாகம் மேலானது. எல்லா ஞானங்களிலும் பிரம்மஞானம் மேலானது. எல்லா அனுபவங்களிலும் பரானுபவம் மேலானது. இதனையெல்லாம், சிவார்ப்பணம், சிவஞானம் சிவானுபவம், சிவானுபூதி என்ற சொற்கள் எவ்விதம் நன்கு விளக்குகின்றது.

---

[11] முண்டக உபநி. II. 2. 4. ஓங்காரம் வில், ஆத்மா, அம்பு; பிரமம் அதன் லட்சியம்.

[12]. பிரஸ்ன உபநி. V. 5. "அகாரவுகார மகாரமாய் மூன்று மாத்திரையாயுள்ள அக்ஷரத்தை எவன் தியானம் செய்கின்றானோ, எந்த உத்தம புருஷன்மீது தியானம் செய்கிறானோ, அவன் சோதியினிடத்தும் சூரியனிடத்தும் சேருகிறான்."

[13]. "சிவம் சாந்தம் அத்வைதம் சதுர்த்தம்மந்யந்தே, மாண்டூக்யு உபநிஷத்.

[14]. சிவனருள்ளாவி திரோதமலமைந்து
மவனெழுத்தஞ்சினடைவாம்—இவனின்று
நம்முதலாயோதிலருளடாதுநாடுமருள்
சிம்முதலாயோதுநீசென்று.

இச்சிவசப்தத்தை நாவினல் ஒருதரம் உச்சரித்தலால் அது விரைந்து பாபங்களையெல்லாம் நாசமாக்கும்.[15] "சண்டாளனுயி னும் 'சிவ' என்னும் சப்தத்தை உச்சரிப்பானுயின், அவனோடு கலந்துபேசுக அவனோடுறைக, அவனுடனிருந்து உண்ணுக" "எனமுண்டக உபநிடதம் விதந்துகூறி அச்சப்தத்தின் மகிமா பிரபாவத்தை வெளியாக்கிற்று.

உபயவேதாந்த திருஷ்டாந்தம்.

ஸ்தோமன்வா அத்யருத்ராய சிக்வசே க்ஷயாத்வீராய
நமஸா திதிஸ்டானயேபி: சிவாயவான்:
ஏவயாவபிர் திவா: சிக்க்ஷதி ஸ்வாயஸ! நிகாமிபி:
(இருக்கும். X. 92. 9.)

'சிவநாமாசி' யஜுர். சம்மிதை. III. 63.
"நமசாம்பவே சமயோபவேச் சங்கராயச
மயஸ்காராயச நமசிவாயச, சிவதராயச"
(யஜுர்சம்மிதை IV 5. 1 14.)

"சிவனெனு நாமந்தனக்கேயுடைய செம்மேனியெம்மான்" 1200
சிவனென்று நானுன்னைச் சொல்ல செல்வம் தருவானே (298.)

சிவனெனுமோசை யல்லதறையோ
உலகிற்றிருநின்ற செம்மையுளதே. (1179)
'சிவ மல்லதில்லை யறையோ'—திருமந்திரம்.

வைத்தபொருணமக்காமென்று சொல்லி மனத்தடைத்து
சித்தமொருக்கி சிவாயநம வென்றிருக்கினல்லால்
மொய்த்தகதிர்மதிபோல் வாரவர் பாதிரிப்புலியூர்
அத்தனருள்பெறலாமோ வறிவிலாப் பேதைநெஞ்சே
கருவாய்க்கிடந்துன் கழலே நினையுங்கருத்துடையேன்
உருவாய்த்தெரிந்துன்னுமம் பயின்றேனுன தருளால்
திருவாய்ப்பொலியச் சிவாயநம வென்றுநீறணிந்தே
தருவாய் சிவகதி நீபாதிரிப்புலியூரானே. (1012)

---

[15] யத்வ்யக்ஷரங் நாமகிரேரிதம்ருணும் ஸக்ருத்
ப்ரஸங்காதக மாஸுஹந்தி.

[16] யஸ்சண்டால: ஸிவஇதிவாசம் வதேத்தேநஸஹஸம்
வதேத்தேநஸஹஸம் வஸேத்தேந ஸஹபுஞ்சீத.

காதலாகிக்கசிந்து கண்ணீர்மல்கி
ஓதுவார்தமை நன்னெறிக்குய்ப்பதும்
வேதநான்கினும் மெய்ப்பொருளாவதும்
நாதநாம நமச்சிவாயவே. (1176)

சொற்றுணைவேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத்திருந்தடி பொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர் கடலிற்பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே. (1182)

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றி நின்திருப்பாதமே மனம்பாவித்தேன்
பெற்றபின்பிறந்தேனினிப் பிறவாததன்மை வந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுன்னைநான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.927

"நமச்சிவாய வாழ்க"
"போற்றியோ நமச்சிவாய" திருவாசகம்.
திகழொளியே சிவனே உன்னபயநானே. (392)

வாறேசிவாய நமச்சிவாயநம
வாறேசெபிக்கில் வரும்பேர்பிறப்பில்லை
வாறேயருளால் வளர்கூத்துக்காணலாம்
வாறேசெபிக்கில்வரும் செம்புபொன்னே. திருமந்திரம்.

"ஆலயமாகவமர்ந்த பஞ்சாக்கரம்."
"நாடும்பிரணவ நடுவிருபக்கமும்
ஆடுமவர்வாய அமர்ந்தங்குநின்றது
நாடுநடுவுள்முக நமசிவாய
வாடுஞ்சிவாயநம புறவட்டத்தாயதே."
"அஞ்செழுத்தாலே யமர்ந்தனன் நந்தியும்."
"வெளியிலிரேகையில் ரேகையிலத்தலை
சுழியிலுகாரமாம் சுற்றியவன்னி
நெளிதருகால்கொம்பு நேர்விந்துநாதம்
தெளியும்பிரகாரம் சிவமந்திரமே."
"அகாரமுயிரே உகாரம்பரமே
மகாரமலமாய் வருமுப்பதாறிற்
சிகாரம் சிவமாய் வகாரம்வடிவமாய்
அகாரமுயிரென்றறையலு மாமே."